

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/5/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6425202498
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6425202498.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Vladimíra Šalamúna v právnej veci žalobkyne: A. B. C. D., nar. X. XXXXXX XXXX, bytom D. E., E. XXX, právne zastúpená JUDr. Adriána Šebestová, advokátka, so sídlom Žiar nad Hronom, SNP 581/111, proti žalovanému: A. A. C. D., nar. X. XXXX XXXX, bytom D. E., E. XXX, t. č. E. F., G. H. I. X, právne zastúpený Advokátska kancelária Mgr. Gabriela Nováková s.r.o., so sídlom Dunajská Streda, Nemesszegská 6575/35, IČO: 55 112 111, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 33C/50/2025-31 zo dňa 10. novembra 2025, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 33C/50/2025-31 zo dňa 10. novembra 2025 vo výroku I. m e n í tak, že súd ukladá žalovanému povinnosť, aby nevstupoval do rodinného domu na adrese E. XXX, XXX XX D. E., postavenom na pozemku parc. registra „C“ č. XXX/X, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, nachádzajúceho sa v katastrálnom území E., v obci E., vedeného Okresným úradom Žarnovica, katastrálny úrad, bez predchádzajúcej vzájomnej dohody strán sporu alebo bez predchádzajúceho súhlasu žalobkyne udeleného elektronicky (napr. SMS, e-mailom a pod.), a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej o vylúčení z užívania rodinného domu a príľahlých pozemkov. Vo zvyšnej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

II. Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 33C/50/2025-31 zo dňa 10. novembra 2025 vo výroku II. p o t v r d z u j e .

III. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v rozsahu 100% v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 33C/50/2025-31 zo dňa 10. novembra 2025 (ďalej aj len „napadnuté uznesenie“) rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť, aby nevstupoval do rodinného domu na adrese E. XXX, XXX XX D. E., postavenom na pozemku parc. registra „C“, parcelu č. XXX/X, zastavanú plochu a nádvorie o výmere 217 m², na pozemky parc. registra „C“, parcelu č. XXX/X, záhradu o výmere 294 m², parc. registra „C“, parcelu č. XXX/X, zastavanú plochu a nádvorie o výmere 3 m², parc. registra „C“, parcelu č. XXX/X, zastavanú plochu a nádvorie o výmere 339 m², všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, nachádzajúce sa v katastrálnom území E., bez predchádzajúceho písomného súhlasu žalobkyne, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej o vylúčení z užívania rodinného domu a príľahlých pozemkov (výrok I.), uložil žalobkyni povinnosť podať žalobu proti žalovanému o vylúčenie z užívania rodinného domu, na adrese E. XXX, XXX XX D. E., postavenom na pozemku parc. registra „C“, na parcele č. XXX/X, zastavanej plochy a nádvoria o výmere 217 m², pozemku parc. registra „C“, parcely č. XXX/X, záhrady o výmere 294 m², parc. registra „C“, parcely č. XXX/X, zastavanej plochy a nádvoria o

výmere 3 m², parc. registra „C“, parcely č. XXX/X, zastavanej plochy a nádvoría o výmere 339 m², všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX (ďalej len „nehnuteľnosti“), nachádzajúce sa v katastrálnom území E., v lehote 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia (výrok II.), žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok III.).

1.1 V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa domáhala, aby súd zakázal žalovanému vstup do predmetných nehnuteľností bez jej súhlasu. Tvrdila, že so žalovaným sú rozvedení, v rodinnom dome žije spoločne s dvoma (spoločnými) maloletými deťmi. Žalovaný žije v E. F.. Predmetné nehnuteľnosti sú predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“). Žalovaný svojimi neohlásenými návštevami porušuje jej súkromie a narúša jej integritu. Poukázala na SMS komunikáciu medzi ňou a žalovaným.

1.2 Súd prvej inštancie návrhu posúdil podľa § 325 ods. 2 písm. d), § 336 ods. 1 CSP, čl. 21 ods. 1 Ústavy SR, § 146 Občianskeho zákonníka.

1.3 Súd prvej inštancie v prvom rade zisťoval vlastnícke pomery predmetných nehnuteľností. V tomto smere uzavrel, že predmetné nehnuteľnosti boli nadobudnuté počas trvania manželstva strán sporu. Napriek evidencii vlastníctva len na žalovaného, bez osvedčenia dohody o zúžení BSM, vychádzal z prezumpcie, že sa jedná o majetok patriaci do masy BSM; vychádzal z úsudku, že žalobkyňa má vlastnícke alebo užívacie právo k predmetným nehnuteľnostiam, čím je daný legitímny základ pre súdnu ochranu.

1.4 Súd prvej inštancie z predloženej SMS komunikácie a správy kolízneho opatrovníka mal za osvedčené, že žalovaný sa opakovane dostavil do rodinného domu, v ktorom žije žalobkyňa bez jej vedomia a jeho prítomnosť vyvolala konfliktné a stresové situácie, ktoré môžu negatívne ovplyvňovať aj maloleté deti. Dočasným obmedzením vstupu žalovaného do predmetných nehnuteľností bude chránená osobná integrita žalobkyne a jej detí. Súd prvej inštancie mal osvedčené, že žalovaný svojím konaním ohrozuje duševnú integritu žalobkyne, a že toto konanie môže pretrvávať. Súd prvej inštancie poukázal tiež na ochranu obydľia žalobkyne a zákaz výkonu vlastníckeho práva žalovaným v rozpore so zákonom, ktorý bez súhlasu žalobkyne vstupuje do jej obydľia.

1.5 Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie vyhovel návrhu a nariadil neodkladné opatrenie. Nakoľko však týmto neodkladným opatrením nemožno upraviť pomery strán sporu trvalým spôsobom, uložil žalobkyni povinnosť podať vo veci žalobu o vylúčenie predmetných nehnuteľností z užívania. O trovách prvoinštančného konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný (ďalej aj len ako „odvolateľ“), prostredníctvom svojho právneho zástupcu, odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP. Uviedol, že predmetné nehnuteľnosti nie sú predmetom BSM, pretože ich nadobudol počas manželstva z finančných prostriedkov, ktoré mu darovali jeho rodičia (dôkaz – výpisy z účtu). Dodal, že kúpnu cenu za nehnuteľnosti hradil zo svojho bankového účtu, na ktorú mu prišli aj peniaze od rodičov. (dôkaz – výpis z účtu o úhrade kúpnej ceny). Takto nadobudnutý majetok nepatrí do masy BSM. Žalobkyňa je v postavení osoby, ktorá neoprávnene užíva predmetné nehnuteľnosti. Vytkol, že v konaní neboli splnené predpoklady pre zákaz vstupu vlastníka do obydľia. Takýto zákonný rámec je upravený výlučne v ust. § 325 ods. 2 písm. e), f) CSP; a to len za predpokladu osvedčenia násillia alebo ohrozenia telesnej či duševnej integrity. Nepostačuje len osvedčenie konfliktu. Predmetné neodkladné opatrenie sa nesmie nariadiť len z opatrnosti. Aj v prípade, ak by nehnuteľnosti patrili do BSM, tak nebola osvedčená existencia násillia, t. j. neexistuje žiadny dôkaz. Konanie navrhovateľky považuje za určitú formu pomsty za rozpad ich manželstva. Dodal, že podstatnou skutočnosťou je aj to, že na príľahlých pozemkoch k rodinnému domu, ktoré sú tiež predmetom napadnutého uznesenia, sa nachádzajú jeho psy, a tým, že sa jedná o jeho jediné nehnuteľnosti, nemá tieto psy kam uložiť. Poznamenal, že žalobkyňa mu neumožňovala vstup do predmetných nehnuteľností. Argumentoval, že neodkladným opatrením sa ho žalobkyňa snaží úplne vylúčiť z užívania jeho vlastnej nehnuteľnosti, keď je zrejmé, že mu súhlas nikdy neudelí, čím mu fakticky znemožní kontakt s mal. deťmi. Zdôraznil, že ide o šikanózný postup, ktorý prekračuje rámec § 325 ods. 2 písm. d) CSP, pretože týmto ustanovením možno uložiť napr. zákaz priblíženia sa alebo zdržania konania, nie však vylúčenie vlastníka z užívania jeho obydľia, čo je zásah možný výlučne pri osvedčení domáceho násillia podľa § 325 ods. 2 písm. e), f) CSP, ktoré však v konaní potvrdené nebolo. Žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorá uviedla, že tvrdenie žalovaného, v zmysle ktorého kúpna cena mala byť uhradená z výlučných

finančných prostriedkov žalovaného, ktoré mu darovali rodičia, nie je pravdivé; malo ísť o pôžičku. Dodala, že časť kúpnej ceny za nehnuteľnosti vo výške 1 000,- eur v hotovosti uhradila predávajúcej ona; čoho svedkom bol jej brat I. J.. Nehnuteľnosti tak patria do masy BSM. Poprela pravdivosť tvrdení žalovaného o psoch. Dodala v tomto smere, že po odsťahovaní sa žalovaného v r. 2024 sa žalovaný prestal starať o jeho psy, len sporadicky im niečo priniesol. Opakovane žiadala žalovaného, aby sa o psy riadne staral a vyčistil exkrementy. Žalovaný jej na to povedal, že keď býva v nehnuteľnostiach, tak sa má postarať aj o jeho psov. Dodala, že žalovaný neodpratáva po psoch exkrementy ani keď príde do domu alebo na pozemky. Žalobkyňa uviedla, že žalovaný opustil spoločnú domácnosť (odsťahoval sa z nehnuteľností) v lete r. 2024, a teda v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie predmetné nehnuteľnosti nepredstavujú obydlie žalovaného. Tvrdila, že osvedčila naliehavý právny záujem na nariadení neodkladného opatrenia, keďže bolo do jej osobnostných práv, práva na súkromie, práva na nedotknuteľnosť obydlia preukazovane žalovaným zasahované, ktorý stav pretrváva a bezprostredne hrozí vznik ďalšej takejto ujmy, a to napriek výzvam zo strany žalobkyne adresované žalovanému. Žalovaný zasahoval do jej osobnostných práv, ako i práv mal. detí. Žalobkyňa dodala, že nie je pravda to, že by sa snažila absolútne zamedziť prístup žalovaného do nehnuteľností, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že žalovanému umožnila 12. novembra 2025, 12. decembra 2025 vstup do nehnuteľnosti. Odo dňa vykonateľnosti napadnutého uznesenia žiadal žalovaný súhlas o vstup dva krát, pričom v oboch prípadoch vyhovel (dôkaz: výpis SMS správ – č. I. 97).

4. K odvolaniu žalobkyne sa žalovaný nevyjadril i napriek tomu, že mu na to bol vytvorený procesný priestor.

5. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou (§ 359, § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. d/ CSP), a zistení, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP v spojení s ustanovením § 329 ods. 2 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 329 ods. 1 v spojení s § 385 ods. 1 CSP „a contrario“ uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a vo výroku II. napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

6. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobkyňa sa domáha, aby súd neodkladným opatrením zakázal žalobcovi vstup do rodinného domu, pozemku na ktorom je rodinný dom postavený, ako aj prísluších pozemkov k domu, a to bez jej predchádzajúceho písomného súhlasu. Strany sporu sú bývalí manželia, rozvedení rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 25P/148/2024 zo dňa 4. decembra 2024, právoplatným dňa 12. decembra 2024. Návrh žalobkyňa odôvodňovala neoprávnenými vstupmi žalovaného do rodinného domu bez jej súhlasu, príp. vedomia, čím je zasahované do jej osobnostných práv, práva na súkromie, práva na nedotknuteľnosť obydlia. Dodala, že žalovaný svojím konaním ohrozuje jej integritu. Súd prvej inštancie vychádzal z úsudku, že predmetné nehnuteľnosti sú v BSM, pretože boli nadobudnuté za trvania manželstva a súčasne nebola preukázaná žiadna dohoda o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z predložených dôkazov, najmä SMS správ, mal súd prvej inštancie osvedčené, že žalovaný viac krát bez súhlasu, príp. vedomia žalobkyne vstupoval do rodinného domu, čím narúšal osobnostné práva žalobkyne, t. j. právo na súkromie, nedotknuteľnosť obydlia, integritu žalobkyne, a preto návrhu v celom rozsahu vyhovel a súčasne uložil žalobkyňi povinnosť podať žalobu vo veci samej o vylúčenie z užívania predmetných nehnuteľností.

7. Na úvod odvolací súd konštatuje, účelom neodkladného opatrenia je rýchla úprava pomerov strán sporu, prípadne zabezpečenie výkonu existujúceho alebo prípadne ešte nevykonateľného, či očakávaného rozhodnutia, resp. exekučného titulu. Právna teória a prax determinovala rámec postulátov, ktoré súd pred nariadením neodkladného opatrenia skúma a hodnotí, a ktorých naplnenie vyplýva z požiadavky ústavnoprávneho rámca práva na súdnu ochranu. Ide o tzv. zásadu opodstatnenosti, efektívnosti, provizórnosti a proporcionality. Z tohto aspektu možno konštatovať, že nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak: a) sa tvrdí a osvedčí existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b) tento právny vzťah si vyžaduje bezodkladnú úpravu alebo, ak je daná obava z ohrozenia exekúcie, c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter,

nebude vytvorený nenávratný stav, e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP).

8. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V tomto smere sa pre naplnenie požiadavky rýchlej a efektívnej ochrany (§ 328 ods. 2 CSP) nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré by mal mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia v merite veci. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať riadne dokazovanie (§ 185 a nasl. CSP), t. j. rozhoduje sa spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je teda zásadným determinantom pre rozhodnutie súdu obsah samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom je navrhovateľ povinný osvedčiť relevantné skutkové tvrdenia, z ktorých vyvodzuje splnenie zákonom stanovených podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Pre nariadenie neodkladného opatrenia v zákonom udržateľnom rámci je postačujúce, ak sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na vydanie neodkladného (dočasného) opatrenia aspoň osvedčené. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň tie základné skutočnosti, ktoré poskytujú udržateľný záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Odvolací súd zdôrazňuje, že predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia sa pred súdom nedokazujú, ale osvedčujú. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti), pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná, čo v danom význame znamená, že súd vychádza predovšetkým z tvrdených skutočností v návrhu a priložených dôkazných prostriedkov, bez vyjadrenia protistrany (§ 329 ods. 1 CSP).

9. Odvolací súd, po oboznámení sa so súdnym spisom konštatuje, že nezistil v procese hodnotenia dôkazov a kreovania skutkového stavu žiadny deficit zákonnosti. Súd prvej inštancie zisťoval osvedčenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s ust. § 329 ods. 1 veta prvá CSP a na základe produkovaných tvrdení a predložených dôkazov dospel aj k správne právne záveru o osvedčení základu nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladným opatrením ochrana, ako aj potrebe bezodkladného zásahu neodkladným opatrením. Súd prvej inštancie však v tomto smere nesprávne vyhodnotil osvedčenie požiadavky primeranosti vo vzťahu k celému nároku žalobkyne, resp. vo vzťahu k všetkým nehnuteľnostiam uvedeným v žalobnom petite.

10. Súd prvej inštancie mal správne za osvedčené, že žalobkyňa a žalovaný boli rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 25P/148/2024 zo dňa 4. decembra 2024, právoplatným dňa 12. decembra 2024, rozvedení. Z manželstva pochádzajú dve maloleté deti. Žalobkyňa spoločne s maloletými deťmi žije v rodinnom dome na adrese E. XXX, XXX XX D. E., postavenom na pozemku parc. registra „C“, č. XXX/X, nachádzajúc sa v katastrálnom území E., v obci E., vedeného Okresným úradom Žarnovica, katastrálny úrad (ďalej len „rodinný dom“). Žalovaný v spoločnej domácnosti nežije. Podľa tvrdení žalobkyne žalovaný žije v E. F., a to od leta r. 2024. Súd prvej inštancie mal za osvedčené, že predmetné nehnuteľnosti boli nadobudnuté za trvania manželstva, a teda i napriek tomu, že ako vlastník predmetných nehnuteľností je na liste vlastníctva evidovaný žalovaný, vychádzal súd prvej inštancie zo zákonnej prezumpcie, že predmetné nehnuteľnosti patria do BSM. Z produkovaných tvrdení a predložených dôkazov vyplynulo, že žalovaný opakovane vstupuje do rodinného domu bez súhlasu žalobkyne, príp. bez jej vedomia. Takúto formu správania považoval súd prvej inštancie za konanie, ktorým žalovaný narúša osobnú slobodu žalobkyne, jej právo na súkromie, nedotknuteľnosť obydlia a jej integritu. Odvolací súd považuje prijaté závery súdu prvej inštancie za vecne správne a stotožňuje sa s nimi.

11. Cez prizmu odvolacích dôvodov odvolací súd konštatuje, že rodinný dom bol nadobudnutý za trvania manželstva strán sporu, a teda sa vychádza z prezumpcie, že takto nadobudnutý majetok patrí do BSM, ako správne vychádzal aj súd prvej inštancie. V tomto smere odvolací súd poukazuje na ust. § 143 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého platí, že v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej

povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva, alebo ktorému bol vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka. V konaní pritom nebolo osvedčené, že by medzi stranami sporu došlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov po zániku manželstva. Na uvedenom závere o režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov predmetných nehnuteľností tak nemá vplyv procesná obrana žalovaného, ktorý v odvolaní tvrdil, že rodinný dom bol financovaný výlučne z finančných prostriedkov, ktoré mu darovali jeho rodičia. Z predložených dôkazov žalovaného (notárskej zápisnice, bankových výpisov) vyplýva, že kúpna cena za predmetné nehnuteľnosti bola dohodnutá na sumu 26 560,- eur (1 000,- eur preddavok + 25 560,- eur doplatok). Žalovanému boli v čase pred kúpou predmetných nehnuteľností prevedené na jeho bankový účet finančné prostriedky v sume 29 928,- eur zo K. L.. Z bankových výpisov tiež vyplýva, že žalovaný zo svojho bankového účtu uhradil kúpnu cenu za nehnuteľnosti vo výške 25 560,- eur. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že otázka či predmetné nehnuteľnosti patria alebo nepatria do BSM z hľadiska kvalitatívnych požiadaviek pre proces dokazovania a kreovania skutkového stavu presahuje povahu a limity konania o nariadení predmetného neodkladného opatrenia. Z povahy veci nie je pre účely tohto konania možné záväzne prejudikovať záver, či predmetné nehnuteľnosti patria do výlučného vlastníctva žalovaného, a to aj s ohľadom na formu procesného útoku žalobkyne, ktorá tvrdí a osvedčuje, že časť kúpnej ceny v sume 1 000,- eur uhradila z finančných prostriedkov patriacich do BSM, a preto súd prvej inštancie v rozsahu tejto prejudiciality vychádzal zo správneho (predbežného) úsudku, že predmetné nehnuteľnosti patria do BSM. Konečné vyriešenie spornosti vlastníckeho režimu predmetných nehnuteľností prislúcha súdu v konaní vo veci samej. V tomto smere preto hodnotí odvolací súd odvolacie námietky žalovaného ako nedôvodné.

11.1 Súd prvej inštancie mal osvedčené správanie žalovaného, ktoré porušuje právo žalobkyne na súkromie, právo na nedotknuteľnosť obydlia, a ktoré ohrozuje jej integritu, a preto nariadil neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vec po právnej stránke správne posúdil, keď neodkladné opatrenie nariadil podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP. V konaní nie je sporné, že žalovaný opustil spoločnú domácnosť v roku 2024 a dlhodobo žije v E. F.. Žalovaným namietané ust. § 325 ods. 2 písm. f) CSP sa aplikuje v situácii, keď je potrebné eliminovať kontakt osoby podozrivej z ohrozovania telesnej alebo duševnej integrity s jeho obeťou. Pre nariadenie tohto neodkladného opatrenia (§ 325 ods. 2 písm. f) CSP) je irelevantné, či v prospech povinnej osoby (žalovaného) svedčí vlastnícke alebo iné subjektívne právo vo vzťahu k dotknutej nehnuteľnosti. Prípadné obmedzenie výkonu vlastníckeho práva má v tomto prípade legitímny účel, ktorý je do značnej miery zdôraznený aj verejným záujmom. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia (podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP) musí mať súd za osvedčené dôvodné podozrenie z ohrozovania telesnej alebo duševnej integrity obeť; vyžaduje sa osvedčenie formy násillia. Odvolací súd v tomto význame hodnotí správnosť postupu súdu prvej inštancie, keď z produkovaných tvrdení a predložených dôkazov nebola osvedčená taká forma násillia, ktorá by odôvodňovala nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP. Uvedené však nevylučuje, aby súd v záujme poskytnutia efektívnej súdnej ochrany nariadil neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP. Základný rozdiel spočíva v tom, že kým u neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP je otázka vlastníckeho práva, resp. užívacieho práva povinnej osoby (žalovaného) irelevantná, tak v prípade nariadenia neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. d) CSP otázka vlastníckeho, resp. užívacieho práva (povinnej osoby – žalovaného) k nehnuteľnosti zohráva dôležitú úlohu pre záver o dôvodnosti základu nároku a proporcionality neodkladného opatrenia. V predmetnej veci bolo osvedčené, že predmetné nehnuteľnosti majú tvoriť masu BSM. Žalobkyňa žije v predmetom rodinnom dome spoločne s dvoma maloletými deťmi. Rodinný dom predstavuje ich obydlie. Na druhej strane žalovaný opustil spoločnú domácnosť, t. j. presunul centrum svojich záujmov, v dôsledku čoho nemožno na strane žalovaného hovoriť o existencii obydlia v rodinnom dome. V nadväznosti na to platí, že i napriek tomu, že žalovaný má k predmetným nehnuteľnostiam vlastnícke právo, to nemôže využívať spôsobom, ktorým neoprávnene, resp. neprimerane zasahuje do osobnostných práv druhých. Žalobkyňa a žalovaný sa rozviedli, výsledkom čoho je aj zmena doterajšieho spôsobu vzájomného života strán sporu, čo má zákonite vplyv aj na povahu výkonu práva na súkromie, ktoré má každá fyzická osoba. I napriek sporným vlastníckym (majetkovým) vzťahom žalobkyňa disponuje právom na súkromie a nedotknuteľnosť obydlia, ktorú skutočnosť je žalovaný povinný rešpektovať a podmieniť výkon svojho vlastníckeho práva k vyššie uvedeným skutočnostiam. Z predložených dôkazov bolo osvedčené, že žalovaný viackrát vstúpil do rodinného domu bez súhlasu alebo vedomia žalobkyne a správanie žalovaného nasvedčuje, že takýto stav môže i naďalej pretrvávajúť. Správanie žalovaného vyvoláva u žalobkyne stres a konfliktné stavy, čo môže za tohto stavu ohroziť až duševnú integritu

žalobkyne, a preto bolo dôvodné pre zastabilizovanie sporných vzťahov výkon vlastníckeho práva žalovaného dočasne a v primeranej miere neodkladným nariadením limitovať, a to do rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd poznamenáva, že pre účely nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. d) bolo potrebné zohľadniť aj otázku proporcionality obmedzenia vlastníckeho práva žalovaného k nehnuteľnostiam vo vzťahu k právu, ktorému sa má podľa neodkladného opatrenia poskytnúť ochrana. V tomto význame odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa sa domáhala obmedzenia vlastníckeho práva žalovaného vo vzťahu k rodinnému domu, pozemku na ktorom leží, ako aj k pozemkom príľahlým. Odvolací súd však po preskúmaní veci dospel k záveru, že obmedzenie vlastníckeho práva žalovaného nad rámec rodinného domu nenapĺňa požiadavku proporcionality. Aj z tvrdení a dôkazov predložených žalobkyňou vyplýva, že správanie žalovaného sa kumuluje do priestorov rodinného domu, prostredníctvom neohlásených – nedovolených vstupov, ktorá skutočnosť podľa tvrdení žalobkyne narúša možnosť riadneho a nerušeného výkonu jej osobnostných práv. Vo vzťahu k pozemkom, ku ktorým sa žalobkyňa domáha obmedzenia vlastníckeho práva žalovaného, žalobkyňa v zásade neargumentuje. Na druhej strane žalovaný argumentoval, že na pozemkoch chová psov, ktorých starostlivosť, by nariadením požadovaného neodkladného opatrenia, mohla byť ohrozená. Odvolací súd dodáva, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplývajú žiadne také argumenty, ktoré by odôvodňovali nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k ďalším nehnuteľnostiam, t. j. nad rámec rodinného domu, v ktorom žije žalobkyňa s mal. deťmi, a teda pre účely neodkladného opatrenia neboli osvedčené predpoklady, pre ktoré by bolo dôvodné obmedziť vlastnícke právo žalovaného aj k požadovaným pozemkom. Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný a proporcionálny len vo vzťahu k rodinnému domu. Rešpektujúc účel požadovaného neodkladného opatrenia preto odvolací súd pristúpil postupom podľa § 388 CSP k zmene výroku I. uznesenia súdu prvej inštancie tak, ako je to uvedené vo výroku I. tohto uznesenia; keď súčasne odvolací súd precizoval aj spôsob udelenia predchádzajúceho súhlasu žalobkyňou z dôvodu zabezpečenia vyššej miery flexibility komunikácie strán sporu. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k ostatným nehnuteľnostiam odvolací súd zamietla.

12. Odvolací súd na záver zdôrazňuje, že týmto neodkladným opatrením nedochádza k úprave styku žalovaného k maloletým deťom. O úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvoде, resp. o úprave styku otca (žalovaného) k mal. deťom je oprávnený rozhodnúť príslušný poručenský súd. Predmetné rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia nemôže slúžiť ako nahradenie dohody alebo súdneho rozhodnutia o úprave práv a povinností k maloletým deťom. V tomto smere odvolací súd poznamenáva, že nariadenie neodkladného opatrenia vychádza z osvedčenej skutočnosti, že žalobkyňa udeľuje súhlas a je ochotná umožniť žalovanému vstup do rodinného domu v rozumne predpokladanej miere; uvedené má relevanciu v tom význame, že ak by došlo k zmene takých pomerov, kedy by žalovanému na základe tohto neodkladného opatrenia žalobkyňa odopierala vstup do rodinného domu v rozumne predpokladanej miere, príp. až absolútne, potom by takáto skutočnosť mohla v zmysle ust. § 334 CSP byť dôvodom pre zrušenie neodkladného opatrenia.

13. Odvolací súd v rozsahu produkovaných odvolacích dôvodov preskúmal aj závislý výrok, ktorým súd uložil žalobkyňi povinnosť podať žalobu proti žalovanému o vylúčenie nehnuteľností z užívania a dospel k záveru, že tento je vecne správny, a preto postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil odvolací súd výrok II. napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie.

14. Odvolací súd, s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/69/2022 zo dňa 25. mája 2023 dodáva, že s ďalšími námietkami, resp. argumentmi žalovaného uvedených v odvolaní sa nezaoberal, nakoľko pre rozhodnutie v intenciách zabezpečenia práva na spravodlivý súdny proces sa jedná o argumenty, ktoré nemajú pre spravodlivé rozhodnutie v predmetnej veci už rozhodujúci význam (m. m. III. ÚS 314/2018).

15. O trovách prvoinštančného i odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Nakoľko rozhodnutie odvolacieho súdu je rozhodnutím, ktorým sa predmetné konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP), keďže sa jedná o neodkladné opatrenie nariadené pred začatím konania vo veci samej a odvolací súd postupom podľa § 388 CSP zmenil napadnuté uznesenie, pristúpil odvolací súd k rozhodnutiu o trovách prvoinštančného i odvolacieho konania. V tomto smere odvolací súd konštatuje, že procesný úspech v konaní prislúcha v celom rozsahu žalobkyňi. Podstata neodkladného opatrenia, ktorého sa žalobkyňa domáhala, spočívala v poskytnutí ochrany pred konaním žalovaného porušujúc osobnostné práva žalobkyne, najmä právo na

nedotknuteľnosť obydlia. V tomto smere žalobkyňa legitímne žiadala obmedzenie vstupu žalovaného do rodinného domu, ako aj príľahlých pozemkov, keď pre účely konania vo veci samej sa do pojmu obydlie subsumujú aj príľahlé pozemky. Avšak pre účely tohto neodkladného opatrenia nebol taký výklad skrz optiku kritérií neodkladného opatrenia možný, a preto odvolací súd vyhovel základu návrhu žalobkyni a žalovanému obmedzil vstup do rodinného domu. Skutočnosť, že odvolací súd návrhu nevyhovel len v časti príľahlých pozemkov k rodinnému domu, nemá pre pomer úspechu v konaní relevantný význam; ide o nepatrný neúspech. Relevantným faktorom ostáva skutočnosť, že žalobkyňa bola čo do základu (podstaty) svojho nároku procesne úspešná a dosiahla súdnu ochranu pred namietaným konaním žalovaného. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol o trovách prvoinštančného i odvolacieho konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov konania.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a) až c) CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).